

AJUDANT A VIURE

La salut, dret de tots

Ser sensibles al clamor que prové del món del dolor i del patiment, fer costat als qui viuen els seus problemes de salut en condicions indignes de l'ésser humà, i així ser testimonis creïbles de l'amor de Crist, forma part de la nostra identitat de cristians. Però sense oblidar que som més que un canal de transmissió de béns per al desenvolupament d'altres més fràgils. Cal quedar implicats personalment en la realitat d'aquestes persones i pobles més necessitats, amb els que s'identifica el Senyor. Cal posar tots quelcom de nosaltres mateixos.

Vull agrair ben concretament l'exemplar atenció que en les nostres parròquies es presta als malalts i impeditos que són a casa seva (i també als hospitals, clíniques i residències d'avis). En l'atenció als malalts, més que en altres co-

ses, es fa creïble l'amor i s'ofereix un testimoni d'esperança en la resurrecció, descobrint en ells el rostre del Senyor dolent i gloriós. «Hi ha preguntes urgents sobre el dolor i la mort que esperen respostes vàlides...; el cristià està cridat a testimoniar la consoladora veritat de Crist ressuscitat, que assumeix les ferides i els mals de la humanitat, inclosa la mort, i els converteix en moments de gràcia i de vida» (Joan Pau II).

En aquesta línia d'un món diferent, vull recordar que fa 60 anys (10-02-1952) el papa Pius XII llançava la seva «Proclama per un món millor» dient: «És tot un món el que cal refer des dels seus fonaments, el que és necessari transformar de salvatge en humà, d'humà en diví, és a dir, segons el cor de Déu». Més tard, el Concili Vaticà II demanava als laics realitzar la seva missió «ocupant-se de les realitats temporals i ordenant-les segons Déu» (LG 31).

Però, com Joan XXIII va puntualitzar, «l'ordre que regeix en la convivència entre sers humans és d'ordre moral. Es tracta d'un ordre fonamentat en la veritat, que ha de ser practicat segons la justícia, que exigeix ser vivificat i completat per l'amor mutu i finalment ha de ser orientat a aconseguir una igualtat cada dia més raonable, deixant fora de perill la llibertat» (*Pacem 'in' terris*, 34 i 37).

Tantes vegades parlem d'«estructures de pecat» que cal denunciar... Doncs bé, el repartiment injust dels béns que impedeix el dret de tots a la salut és una estructura de pecat i hi ha molts fills i filles de Déu sofrint-ne les conseqüències, però són sobretot «els més dèbils» els que paguen el preu més alt.

Podem dir que la nostra cultura, malgrat la crisi actual, encara és la «dels qui poden» i «dels qui tenen» i «dominen»: màquines, persones, coses, recursos... Però sabem que hi ha una altra part de la humanitat que, tenint dret a les mateixes oportunitats, veuen les seves vides amenaçades i han de viure en condicions infrahumanes.

La campanya de Mans Unides d'aquest any completa el títol d'aquesta glossa amb un imperatiu: actua!

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Un año más la Iglesia de la mano con los inmigrantes

El pasado domingo la Iglesia diocesana, con la colaboración del Colegio de los Maristas, celebró como ya es costumbre la Jornada Mundial de las Migraciones. Dicho acto tuvo como inicio la celebración de la Eucaristía presidida por el obispo de Lleida Mons. Joan Piris, con el acompañamiento del delegado de la Pastoral de Migraciones Mn. Joan Mora, al que acompañó el padre Adrián, rumano. Posteriormente se sumó el padre Daniel, rumano ortodoxo.

Fue un evento de puertas abiertas para quien tuvo a bien compartir con los cientos de personas que participaron y que proceden de tantos y tan diversos países. Fue un contraste de colores, de sabores y de culturas, cuyo fin era, como no puede ser otro, el hacer sentir a estas personas que Dios, la Iglesia, la sociedad leridana está con ellos y por ellos, que a pesar de estar a miles de kilómetros de los suyos, para la Iglesia y la comunidad autóctona que acompañó el acto, siempre serán acogidos de la mejor manera, en el amor, la cercanía y amistad que transmitió el acto.

Se unieron a esta celebración varias generaciones de inmigrantes, los que llevan en la ciudad muchos años, los que llegaron hace poco, y los hijos de inmigrantes que han nacido aquí, que no quieren olvidar las raíces de sus pa-

dres, pero que a la vez no deben y no quieren olvidar que son europeos, españoles y catalanes.

El evento discurrió entre diversos actos artísticos como fueron bailes típicos de cada país, cantos...

Al finalizar el acto, se ofreció a los asistentes una degustación gastronómica, y como broche final se disputó un encuentro de fútbol entre representantes de varios países.

Estuvieron representados países como Guinea, Camerún, Angola, Ecuador, Perú, Colombia, México, Venezuela, Bolivia, Rumania, El Salvador, Argentina.

Ha sido y será un acto de confianza y de fe en que el futuro de la inmigración debe ir unido de la mano de una grata y sincera acogida como lo pretende y consigue cada año la ciudad de Lleida y la Iglesia en todas las dimensiones.

Desde estas líneas queremos agradecer al Colegio de los Maristas el hecho de abrirnos sus instalaciones que nos facilitaron el desarrollo de toda una jornada festiva y entrañable. Fue una concreción del lema de la Jornada que presidió todos nuestros actos y al que hizo referencia al final de los festejos el hermano Moisés de los Maristas en sus palabras cordiales: «*Salgamos al encuentro... abramos puertas*».

Gustavo Núñez
Originario de Colombia

Setmana de pregària per la unitat dels cristians

Amb el lema «Tots serem transformats per la victòria de Nostre Senyor Jesucrist», com cada any, del 18 al 25 de gener, la nostra diòcesi ha participat de la Setmana mundial de Pregària per la unitat dels cristians.

L'acte central, organitzat per la Delegació d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós, s'ha celebrat aquest passat 19 de gener a la parròquia de Sant

Ignasi de Loiola. La pregària l'ha presidida el nostre bisbe Joan Piris, juntament amb els representants de l'Església Ortodoxa Romanesa, l'Església Adventista del Setè dia, l'Església Evangèlica, l'Església de la Bíblia Oberta i l'Església Pentecostal. Cada una de les esglésies s'ha unit a la pregària, aportant la seva reflexió i el seu cant. El Parenostre, resat en comunió fraterna, ha tancat l'acte.

DIUMENGE VI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre del Levític (Lv 13,1-2.45-46)

El Senyor digué a Moisès i a Aharon:

«Si algú té a la pell una inflor, crostes o erupcions que facin témer el mal de la lepra, serà portat al sacerdot Aharon o a un dels seus fills sacerdots.

»Els qui pateixen del mal de la lepra han d'anar escabellats, amb els vestits esquinçats, tapats fins a la boca, i han de cridar: "Impur, impur!" Mentre el mal persisteixi, són impurs, i han de viure sols, fora del campament.»

▶ Salm responsorial (31)

R. *En vós he trobat el meu recer, / vós em guardeu del perill.*

Feliç el qui ha estat absolt de la falta / i ha vist sepultat el seu pecat. / Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa, / i dintre seu ja no manté l'engany. R.

M'he decidit a reconèixer la falta, / no us he amagat més el meu pecat. / Tan bon punt m'ho he proposat, Senyor, / m'heu perdonat la culpa comesa. R.

Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor; / homes rectes, aclameu-lo. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10, 31-11,1)

Germans, quan mengueu o begueu, o feu alguna altra cosa, feu-ho tot a glòria de Déu. No sigueu mai ocasió d'escàndol, ni per als jueus, ni per als grecs, ni per a l'Església de Déu, tal com faig jo, que en tot procuro d'adaptar-me a tots, i no busco allò que em convé a mi, sinó allò que convé als altres, perquè se salvin. Seguiu el meu exemple, tal com jo segueixo el de Crist.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,40-45)

En aquell temps, es presenta a Jesús un leprós, s'agenolla i li diu, suplicant-lo: «Si voleu, em podeu purificar». Jesús, compadit, el tocà amb la mà i digué: «Sí que ho vull: queda pur». A l'instant la lepra desaparegué i quedà pur. Tot seguit Jesús el va fer marxar, després de recomanar-li seriosament de no dir-ho a ningú, sinó d'anar a fer-se examinar pel sacerdot, oferir per la seva purificació el que Moisès havia ordenat, i certificar així que ja era pur. Però ell, així que se n'anà, començà a proclamar-ho davant la gent i de fer-ho conèixer pertot arreu, tant, que Jesús ja no podia entrar manifestament als pobles, i havia de quedar-se a fora, en llocs despoblats. Però la gent venia a trobar-lo de tot arreu.

▶ Lectura del libro del Levítico (Lv 13,1-2.45-46)

El Señor dijo a Moisés y a Aarón: «Cuando alguno tenga una inflamación, una erupción o una mancha en la piel, y se le produzca la lepra, será llevado ante Aarón, el sacerdote, o cualquiera de sus hijos sacerdotes. Se trata de un hombre con lepra: es impuro. El sacerdote lo declarará impuro de lepra en la cabeza. El que haya sido declarado enfermo de lepra andará harapiento y despeinado, con la barba tapada y gritando: "¡Impuro, impuro!" Mientras le dure la afección, seguirá impuro; vivirá solo y tendrá su morada fuera del campamento.»

▶ Salmo responsorial (31)

R. *Tú eres mi refugio, me rodeas de cantos de liberación.*

Dichoso el que está absuelto de su culpa, / a quien le han sepultado su pecado; / dichoso el hombre a quien el Señor / no le apunta el delito. R.

Había pecado, lo reconocí, / no te encubrí mi delito; / propuse: «Confesaré al Señor mi culpa» / y tú perdonaste mi culpa y mi pecado. R.

Alegraos, justos, y gozad con el Señor; / aclamadlo, los de corazón sincero. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los corintios (1Co 10, 31-11,1)

Hermanos: Cuando comáis o bebáis o hagáis cualquier otra cosa, hacedlo todo para gloria de Dios. No deis motivo de escándalo a los judíos, ni a los griegos, ni a la Iglesia de Dios, como yo, por mi parte, procuro contentar en todo a todos, no buscando mi propio bien, sino el de la mayoría, para que se salven. Seguid mi ejemplo, como yo sigo el de Cristo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,40-45)

En aquel tiempo, se acercó a Jesús un leproso, suplicándole de rodillas:

«Si quieres, puedes limpiarme.» Sintiendo lástima, extendió la mano y lo tocó, diciendo: «Quiero: queda limpio.» La lepra se le quitó inmediatamente, y quedó limpio. Él lo despidió, encargándole severamente: «No se lo digas a nadie; pero, para que conste, ve a presentarte al sacerdote y ofrece por tu purificación lo que mandó Moisés.» Pero, cuando se fue, empezó a divulgar el hecho con grandes ponderaciones, de modo que Jesús ya no podía entrar abiertamente en ningún pueblo; se quedaba fuera, en descampado; y aun así acudían a él de todas partes.

Jesús guareix un leprós. Miniatura del Còdex de Predis. Biblioteca Reial de Torí (s. xv)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Jm 1,1-11 / Sl 118 / Mc 8,11-13 □ **dimarts**: Ac 13,46-49 / Sl 116 / Lc 10, 1-9 ■ **dimecres**: Jm 1,19-27 / Sl 14 / Mc 8,22-26 ■ **dijous**: Jm 2,1-9 / Sl 33 / Mc 8, 27-33 ■ **divendres**: Jm 2, 14-24.26 / Sl 111 / Mc 8, 34-9,1 ■ **dissabte**: Jm 3,1-10 / Sl 11 / Mc 9,2-13 ■ **diu-menge** vinent, VII de durant l'any (lit. hores 3a setm.): Is 43,18-19.21-22.24b-25 / Sl 40 / 2Co 1,18-22 / Mc 2, 1-12.

COMENTARI

Compassió i ordres de silenci

El relat de l'evangeli d'avui és senzill, però amb ensenyaments pregons.

Primer se'ns diu que Jesús, davant el leprós que li suplica la guarició, és mogut per la compassió. L'expressió grega original fa referència a l'origen del sentiment de misericòrdia, que porta a la compassió. Aquest origen són les entranyes, el si maternal, la tendresa, la bondat. La traducció que se'ns ofereix de tant en tant, «se li commogueren les entranyes», expressa fidelment el sentiment que mou Jesús a la guarició. Marc narra sovint que Jesús està a prop de la gent malalta, marginada, afamada i desgraciada. I s'hi atansa amb

amor de mare. Els evangelis apliquen encertadament aquest sentiment a les actituds dels cristians en les paràboles del bon samarità i del fill pròdig. Estem en el moll de l'os del seguiment de Jesús.

Però aquest seguiment de Jesús no ho és tot. Perquè la Pasqua hi afegeix quelcom. La novetat de la Pasqua és una novetat sobretot soteriològica: és la nostra comprensió del misteri de Jesús la que avança i s'aprofundeix. Això és el que expressen les sorprenents ordres de silenci als guarits que apareixen per primera vegada en el text d'avui. Aquestes ordres de silenci expressen que la comprensió plena de la identitat de Jesús correspon a un

moment posterior a la seva mort. Les ordres de silenci són, paradoxalment, la petjada de la creu i de la mort de Jesús enmig de les seves actuacions i de les seves accions plenes de poder. El silenci que Jesús imposa no té gaire efecte: la gent el proclama arreu. El leprós ho fa d'una forma desmesurada. Però cal notar que aquest tipus de proclamació no té en compte la creu i la mort de Jesús, que seran un component fonamental de la confessió del centurió: «veritablement aquest home era fill de Déu». Aquest és el missatge de Marc en les ordres de silenci de Jesús. El seguiment ha de passar per la creu.

Oriol Tuñí, SJ

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

7. L'amor de Déu és la curació definitiva de l'home

Els dotze apòstols són enviats per Jesús a «guarir malalties i xacres de tota mena», seguint l'exemple de Jesús (vegeu l'evangeli d'avui). Guarir és una dimensió essencial de la missió apostòlica i de la fe cristiana en general. E. Biser, fins i tot, defineix el cristianisme com a «religió terapèutica», una religió de guariment. Això, entès en la seva profunditat, és expressió de tot el contingut de la «redempció».

La potestat de treure dimonis i d'alliberar el món d'allò que foscament l'amenaça, i de manar-lo al Déu vertader, exclou al mateix temps tota mena de màgia curativa, que precisament pretén servir-se d'aquests poders misteriosos per treure els mals. El domini de Déu, el seu regne és precisament substitució d'aquests poders i entrada de l'únic Déu bo, del Déu que és la mateixa bondat. El poder de guarir que tenen els missatgers de Jesucrist fa front al fantasma de la màgia.

En els miracles de guariment del Senyor i dels dotze, Déu es revela en el seu poder bondadós sobre el món. Són essencialment «signes» que senyalen Déu mateix i que volen posar l'home en el camí que mena a ell. Només en la unió amb ell es pot obrir el procés veritable del guariment de l'home.

De la mateixa manera que l'exorcisme treu la por dels dimonis i fa que el món, que és creació de l'enteniment de Déu, es traspassi a l'enteniment dels homes, també la curació pel poder de Déu és alhora una crida a creure en Déu i a posar la força de la raó al servei de la salut. Sempre es tracta d'una raó oberta que percep Déu i així reconeix que l'home és una unitat d'ànima i cos. Qui vulgui curar realment l'home cal que el vegi en la seva totalitat, cal que sàpiga que la seva curació definitiva només pot ser l'amor de Déu.

Joseph Ratzinger-Benedict XVI
(Jesús de Natzaret, 1a part, Ed. Claret)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

És una fugida cap endavant?

Un bon amic agnòstic considera que la fe és una fugida cap endavant, una sortida per la tangent, una manera d'escapar del present emparant-se en un suposat futur cel blau. «La vida —em diu— són quatre dies i cal aprofitar-los». En el meu rerefons penso que té raó. És veritat, són quatre dies mal comptats, i a sobre dos els vivim enfadats, malhumorats o contrariats. Estic d'acord que s'han d'aprofitar, però la manera d'aprofitar-los, probablement, difereix de forma substancial entre el que ell té en la ment i el que hi tinc jo.

L'opció oraciana, en la seva versió postmoderna, guanya adeptes arreu i mentre s'oblida el passat i s'ignora el futur, se sacrilitza el present com l'únic realment existent. Per a molts, la filosofia del *Carpe diem* entra directament en col·lisió en l'opció pel Crist, com si aquesta fos un constant èxode cap a la Casa del Pare, una fugida cap endavant.

No és així com ho interpreto. Més aviat penso que l'opció pel Crist és una opció per viure *felicitat* en el més ençà, per gaudir plenament d'aquest do que és la vida, un do rebut sense merèixer-ho, amb independència del premi o càstig que podem esperar en el més enllà.

La fe és un vincle amorós, una relació entre dues persones, i aquesta relació no m'exhorta a oblidar-me de les altres relacions, a passar per aquest món de puntes, sinó tot al contrari, a omplir de la màxima qualitat i riquesa les relacions que estableixo amb tots els qui m'envolten.

Tal com el concebo, el centre de l'opció pel Crist és, justament, l'ara. No és el passat ni el futur. En l'eucaristia celebrem aquesta presència real ara i aquí. Tots som convidats a ser coetanis del Crist, a escoltar la seva crida. En l'opció pel Crist tenen sentit, lògicament, l'esperança i també el record, però és una opció per ara i aquí. El Crist interior em convida a viure aquesta vida amb la màxima intensitat.

Torno a la reflexió del meu amic agnòstic. Com aprofitar els quatre dies de la vida? Com dotar-los de significat? Estimant. El temps viscut en el qual no s'ha estimat és temps perdut per sempre.

Francesc Torralba
Jesucrist 2.0, Ed. Pòrtic (Grup 62)

SANTORAL

12. ✠ Diumenge VI de durant l'any. Santa Eulàlia (o Eulària), vg. i mr., patrona de Barcelona i cotiladora de la catedral. Sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beat Reginald d'Orleans, prev. dominicà; beata Humbelina, viuda.

13. Dilluns. Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoletto, vg. agustina.

14. Dimarts. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (IX), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. III); sant Antoni (Antoniet), mr.

15. Dimecres. Sant Faustí i sant Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi

de La Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. Dijous. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustinià; sant Porfiri, mr. (309) a l'Àsia Menor.

17. Divendres. Sant Aleix Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM). Sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. Dissabte. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; beat Joan de Fièsole (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg., vident de Lourdes; beat Francesc de Regis Clé, prev. paül i mr.

ENTREVISTA

▶ FRANCESC GRANÉ

Protectora de la dona exclosa

Tot coincidint amb el 60è aniversari de la Fundació Maria Raventós, entitat dedicada a l'atenció a les mares joves i a la seva inserció social i laboral, el Dr. Francesc Grané ha presentat el llibre *El fil invisible. Maria Raventós Fatjó*, una obra que analitza la influència de l'espiritualitat en el fundador de la marca Codorniu i, especialment, la trajectòria d'una de les seves filles, Maria. A partir dels exercicis espirituals de sant Ignasi, Maria Raventós experimenta un canvi en la seva vida i es dedica a la protecció de noies soles. Francesc Grané és doctor en Comunicació i Humanitats i llicenciat en Filosofia, director del Centre Edith Stein i professor de la URL.

Per què s'interessa per la figura de Maria Raventós?

Pel seu procés de canvi interior, amb repercussions externes molt importants. Per a Manuel Raventós i Domènec, creador de Codorniu i pare de dotze fills, l'experiència de *transcendència* el va portar a anar més enllà d'allò establert per construir una gran empresa. Món interior i món exterior eren dues cares d'un mateix projecte. Maria Raventós viurà aquests dos pols de forma conflictiva. Una de les seves germanes, la Teresa, viu greus problemes en una congregació religiosa i, per això, el pare impedeix a la Maria entrar en la vida religiosa. Maria esdevé una gran empresària... però li falta alguna cosa.

Uns exercicis canvien la vida de la Maria...

Sí, l'atracció pel món dels negocis i la vida social deixava momentàniament en un segon terme un desig permanentment desatès, però l'experiència dels Exercicis de Sant Ignasi serien el gran motor del seu canvi personal. Experimenta una transformació en la seva vida i s'adona que el seu lloc en aquest món és la dedicació a les noies soles. Es dedica a l'acollida de mares solteres provinents de la prostitució.

Quines persones significatives van omplir la vida de Maria Raventós?

El seu cercle de relacions és ampli i divers. Francesc Cambó, el Dr. Pere Tarrés, que l'encaminarà en el seu procés de transformació personal; el Dr. Carreras, un dels pals de paller de l'Església catalana de la primera meitat del segle xx. També hi trobem el Dr. Narcís Jubany, a l'inici de la seva activitat. El llibre pretén mostrar un paral·lelisme entre tres dones de tres segles i amb tres estils de vida diferents, però amb un vincle comú: Carme Riera, Maria Raventós i Cristina Kaufmann.

Òscar Bardají i Martín

CULTURA DE LA COMPASIÓN

Acompañar respetando a cada persona

Quienes acompañan a otros tienen que reconocer los límites de su papel. No es necesario que el asistente lo sepa todo. Hay que respetar el espacio privado y el secreto interior del ser de cada persona.

Es evidente que el tiempo de compartir comunitario no implica una total transparencia en donde se vea «todo», hasta lo más secreto de nuestro ser, porque siempre hay un secreto que sólo pertenece a Dios, a los amigos más íntimos o al sacerdote. Los esposos entre sí tienen secretos que no comparten con los hijos, ni con los demás miembros de la familia.

En las reuniones comunitarias se trata de comunicar lo que se vive personalmente en el seno de la comunidad, pero la línea que separa el secreto personal de lo que hay que decir a los hermanos y hermanas es muy fina. Por eso, a algunos les resulta imposible compartir.

Cada uno, en su secreto y su misterio, con su destino particular, está llamado a crecer. Ciertamente, muchos no llegan a una plenitud de madurez, pero todos podemos avanzar un poco en la adquisición de una identidad y en la apertura a los demás.

Lo importante no es llegar a la perfección humana, nada más lejos de eso, sino ponerse en camino por y a través de gestos de apertura y de amor, de gestos de bondad y de comunión. Cada uno, hoy, en su situación actual, en su lugar de vida y de trabajo puede tener estos gestos.

El secreto de Jesús es que él se halla oculto, de una manera muy especial en los pobres, los rotos y los que sufren.

Jean Vanier
(Escritos esenciales, Ed. Sal Terrae)

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

PELS CAMINS DE LA SALUT I LA MALALTIA

Joan Pau II va parlar de la malaltia com un dels «esdeveniments fonamentals i fonamentals de l'existència», en «*Dolentium Hominum*».

Són poques aquelles experiències que passem en la vida que siguin capaces de canviar les nostres coordenades vitals, que ens somoguin la nostra escala de valors, que ens deixin una petjada indeleble.

Quasi podem comptar amb els dits de les mans les experiències vitals que ens poden marcar com a persones, ja siguin en positiu o negatiu. En positiu, el naixement d'un fill, el casament, moments molts significatius en què s'han pres decisions molt determinants; en negatiu, la pèrdua d'un ésser estimat, patiments per la situació econòmica o una malaltia greu. Aquestes experiències són algunes de les experiències que poden posar en joc la totalitat de la persona i poden ser determinants, fonamentals en la seva biografia, i és al seu voltant que la persona estructura la seva vida i sentit.

La malaltia «reclama» un sentit i un significat, i és en la resposta l'oportunitat d'estructurar, de néixer de nou.

Aquest sotrac que representa la malaltia implica totes les dimensions de la persona i tota la seva essència, per això en aquests moments aflora més que en altres, l'espiritualitat, són moments sagrats. Són «terra d'evangeli».

Montse Esquerda

Celebració de la Fira de la Infància Missionera

La Infància Missionera és una campanya promoguda per les Obres Missionals Pontificies, pretén atansar la realitat missionera als infants, fent-los protagonistes de la col·laboració econòmica i espiritual, amb d'altres nens que viuen situacions injustes. Per recordar aquest fet, a Lleida es celebra la Fira de la Infància Missionera. Enguany s'han batut

récords de participació d'infants, vinguts de moltes parròquies de la diòcesi, acompanyats per catequistes i alguns pares i mares.

De forma lúdica, la Fira ha servit per treballar el lema d'enguany: «amb els nens d'Amèrica... parlem de Jesús». A través de diferents tallers, els infants han conegut una mica la realitat d'Amèrica i han descobert que ells també poden ser missioners. El Sr. Bisbe ha adreçat unes paraules als infants encoratjant-los a seguir a Jesús i compartir el tresor que suposa ser el seu amic.

Trobada de Vida Creixent, a la Unitat Pastoral de Cappont

Dijous 19 de gener, unes 100 persones van participar en una trobada del moviment **Vida Creixent**, celebrada als locals de la parròquia de Santa Teresa Jornet. En ella es va reflexionar sobre la nova dimensió de la vida en arribar a la maduresa, així com tot el que ens ajuda a viure-la millor. D'aquesta manera —es digué— es pot continuar sent útils a Déu, a la família i a la societat.

Un breu recital de poesies, a càrrec del grup teatral TOAR, com a «Cant a la Vida», va donar pas a un senzill berenar, fet que va facilitar el diàleg i l'intercanvi d'experiències entre els assistents.

La Xarxa d'entitats cristianes d'acció socio-caritativa prepara la seva segona trobada

Dilluns passat, aquesta Xarxa, formada per 14 entitats d'Església que treballen en l'àmbit de l'acció social i la caritat, es va trobar en una de les seves reunions ordinàries. L'objectiu va estar concretar els detalls de la seva segona trobada, que s'està preparant pel proper dissabte 11 de febrer. Aquest encontre tractarà del tema «Fe cristiana i crisi actual», i comptarà amb l'aportació del Sr. Arcadi Oliveres, president de Justícia i Pau.

Sessió de formació de Càritas d'Alcarràs

Dimecres dia 11 la Càritas parroquial d'aquest poble va organitzar un acte obert en el qual el rector de la parròquia va donar la benvinguda a les més de 40 persones presents. Seguidament un membre del grup va fer una petita xerrada al voltant del tema dels estereotips que circulen referents a les persones immigrades. A continuació una advocadessa de Càritas Diocesana va explicar les característiques fonamentals de la llei d'estrangeria.

Amb aquesta sessió de formació Càritas parroquial d'Alcarràs mostra un cop més el seu dinamisme i la seva empenta.

AGENDA

- **Dilluns 13 de febrer:**
—Reunió arxiprestats: Baix Urgell, Garrigues, Perifèria.
- **Dijous 16 de febrer:**
—Reunió arxiprestat Baix Segre.
—IREL: Diàleg, ètica, filosofia i gestió en la política. Albert Balada. 19.30 h.
- **Divendres 17 de febrer:**
—El Bisbe es reuneix amb els mossens joves.
—3a Estació d'Enllaç. DPJ.
- **Dissabte 18 de febrer:**
—Càritas i Delg. Joves: lliurament premis. Matí.
- **Diumenge 19 de febrer:**
—Ordenació sacerdotal de Mn. Manuel de la Varga. Catedral, 17 h.

AYUDANDO A VIVIR

La salud, derecho de todos

Ser sensibles al clamor que proviene del mundo del dolor y del sufrimiento, estar al lado de quienes viven sus problemas de salud en condiciones indignas del ser humano, y así ser testigos creíbles del amor de Cristo, forma parte de nuestra identidad de cristianos. Pero sin olvidar que somos más que un canal de transmisión de bienes para el desarrollo de otros más frágiles. Hace falta implicarse personalmente en la realidad de estas personas y pueblos más necesitados, con los que se identifica el Señor. Hace falta poner todos algo de nosotros mismos.

Quiero agradecer bien concretamente la ejemplar atención que en nuestras parroquias se presta a los enfermos e impedidos que están en su casa (y también en los hospitales, clínicas y residencias de ancianos). En la atención a los enfermos, más que en otras cosas, se hace creíble el amor y se ofrece un testigo de esperanza en la resurrección, descubriendo en ellos el rostro del Señor doliente y glorioso. «Hay preguntas urgentes sobre el dolor y la muerte que esperan respuestas válidas...; el cristia-

no está llamado a testimoniar la consoladora verdad de Cristo resucitado, que asume las heridas y los males de la humanidad, incluida la muerte, y los convierte en momentos de gracia y de vida» (Joan Pau II).

En esta línea de un mundo diferente, quiero recordar que hace 60 años (10-02-1952) el papa Pío XII lanzaba su «Proclama por un mundo mejor» diciendo: «Es todo un mundo el que hace falta rehacer desde sus fundamentos, es necesario transformar de salvaje en humano, de humano en divino, es decir, según el corazón de Dios». Más tarde, el Concilio Vaticano II pedía a los laicos realizar su misión «ocupándose de las realidades temporales y ordenándolas según Dios» (LG 31).

Pero, como Juan XXIII puntualizó, «el orden que rige en la convivencia entre seres humanos es de orden moral. Se trata de un orden fundamentado en la verdad, que debe ser practicado según la justicia, que exige ser vivificado y completado por el amor mutuo y finalmente debe ser orientado a conseguir una igualdad cada día más razonable, dejan-

do fuera de peligro la libertad» (*Pacem 'in' terris*, 34 y 37).

Tantas veces hablamos de «estructuras de pecado» que hace falta denunciar... Pues bien, el *reparto injusto* de los bienes que impide el derecho de todos a la salud es una estructura de pecado y hay muchos hijos y hijas de Dios sufriendo las consecuencias, pero son sobre todo «los más débiles» los que pagan el precio más alto.

Podemos decir que nuestra cultura, pese a la crisis actual, todavía es la «de quienes pueden» y «de quienes tienen» y «dominan»: máquinas, personas, cosas, recursos... Pero sabemos que hay otra parte de la humanidad que, teniendo derecho a las mismas oportunidades, ven sus vidas amenazadas y deben vivir en condiciones infrahumanas.

La campaña de Manos Unidas de este año completa el título de esta glosa con un imperativo: ¡actúa! Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com / Per publicar dades a l'agenda, les podeu enviar a: agenda.bisbatlleida@gmail.com

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737